

عنوان مقاله:

چگونگی شکل گیری شهر و روند شهرنشینی در ایران با تاکید بر تاثیر شهرهای جدید در توسعه پایدار شهری نمونه موردی شهر اصفهان

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران ، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی محمد ناصری - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری

مهدی شریفی - دانشجوی دکتری معماری

علی بیرانوند - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

شیمای سیدی مطلق - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

پیش بینی ها نشان می دهند که جمعیت شهری کشور ما در 33 سال آینده به حدود سه برابر افزایش می یابد بنابر این به سطحی معادل سطح موجود شهرها نیاز خواهد بود. تکامل تدریجی سکونتگاههای شهری جدید، از باغشهرها در نخستین دهه قرن حاضر تا شهرهای جدید که در چهارچوب راهبردهای توازن در توزیع متعادل جمعیت و امکانات کشورها احداث می شوند ، برتنوع و کثرت این شهرها افزوده است. بنابر این با بیان این مسئله در این مقاله ابتدا به تاریخ پیدایش شهرها، تعریف شهر، چگونگی روند شهرنشینی ، نحوه و زمینه شکل گیری شهرهای جدید که یکی از مهمترین پدیده های عصر حاضر است پرداخته شده است. در ادامه به تعریف جامعی از شهرهای جدید و تجارب جهانی شدن شهرهای معاصر اشاره شده . با بیان این تعاریف شهرهای جدید از نظر استقرار از فضا و کارکرد به پنج دسته تقسیم می شود در سه دوره زمانی خاص شکل گرفته اند در پی این مباحث اشاره به دلایل ایجاد شهرهای جدید ایران پس پیروزی انقلاب اسلامی ، موقعیت ، مشخصات و خصوصیات این گونه شهرها در آن دوران مورد مطالعه قرار گرفته است. همچنین به اهداف ، مولفه ها و نگرش های توسعه پایدار در چهارچوب شکل گیری یک شهر پایدار ، توسعه پایدار شهری و تمایز این دو گونه مفهوم و عوامل اثر گذار بر توسعه پایدار شهری اشاره شده است. هدف از بیان ساختار فضایی شهر اصفهان و منطقه های جدید آن، نشان دادن نقش شهرهای جدید در ایجاد تعادل فضایی ، اشتغال زایی ، خود کفایی و جذب بخشهای جمعیت و نیز بررسی میزان موفقیت نوسازها خواهد بود و افزون بر نشان دادن چالش های موجود ، راهکارهایی را برای رفع موانع و مشکلات آنها می باشد

کلمات کلیدی:

شهرنشینی ، شهرهای جدید، توسعه پایدار، شهر پایدار، بهینه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/345826>

